

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 28Cb/119/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119211456
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Eva Krošlák Cmerová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2119211456.4

Uznesenie

Okresný súd Trnava v právnej veci žalobcu: Nemocnica s poliklinikou Hlohovec, s.r.o., so sídlom Nábřežie A. Hlinku 27, Hlohovec, IČO: 36 713 091, právne zastúpený: BOL'OSĽ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Horná 23, Banská Bystrica, IČO: 36 866 261, proti žalovanému: Mesto Hlohovec, so sídlom M.R. Štefánika 1, Hlohovec IČO: 00 312 509, právne zastúpený: JUDr. Lucia Jurgová advokátka s.r.o., so sídlom Kováčska 28, Košice, IČO: 47 236 884, o zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, takto

rozhodol:

I. Návrh žalobcu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 25Cb/85/2018-77 zo dňa 11.6.2018 **s a z a m i e t a**.

II. Žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania vrátane trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom zo dňa 28.11.2019, doručeným Okresnému súdu Trnava dňa 6.12.2019, domáhal zrušenia zabezpečovacieho opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Trnava č.k.: 25Cb/85/2018-77 zo dňa 11.06.2018 a tiež žiadal priznať náhradu trov konania.

2. Žalobca svoj návrh zdôvodnil tým, že dňa 11.06.2018 bolo Okresným súdom Trnava vydané uznesenie č. k. 25Cb/85/2018-77 v právnej veci žalobcu, Mesta Hlohovec proti žalovanému, Nemocnici s poliklinikou Hlohovec, s.r.o., ktorým súd rozhodol tak, že zriadil záložné právo na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v katastrálnom území S., zapísaných na liste vlastníctva číslo XXXX, ktorých vlastníkom je Nemocnica s poliklinikou Hlohovec, s.r.o., v prospech Mesta Hlohovec, na zabezpečenie pohľadávky Mesta Hlohovec voči obchodnej spoločnosti Nemocnica s poliklinikou Hlohovec, s.r.o. vo výške 451.103,47 eur s príslušenstvom. Dňa 30.04.2019 podala obchodná spoločnosť Nemocnica s poliklinikou Hlohovec, s.r.o. proti Mestu Hlohovec na Okresný súd Trnava návrh na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorý odôvodnila nespĺnením predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a odpadnutím dôvodov, pre ktoré bolo pôvodne zabezpečovacie opatrenie nariadené. Okresný súd Trnava uznesením č. k. 36Cb/49/2019-30 zo dňa 22.07.2019 tento návrh obchodnej spoločnosti Nemocnica s poliklinikou Hlohovec, s.r.o. na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. Okresný súd Trnava zdôvodnil zamietnutie návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia predovšetkým tým, že nie je známe a už vôbec nie preukázané, akú hodnotu majú samostatne nehnuteľnosti, ku ktorým je zriadené záložné právo a za daného stavu nie je možné posúdiť primeranosť zrušenia zabezpečovacieho opatrenia a v akej časti (v akom rozsahu) by bolo možné zrušiť záložné právo. Žalobca podáva preto opätovne návrh na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorý zdôvodňuje tým, že už z listinných dôkazov, ktoré boli prílohou návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podaného žalovaným a s ktorými tak mal súd rozhodujúci o nariadení zabezpečovacieho opatrenia možnosť sa oboznámiť, vyplývalo, že v prípade časti pohľadávok v celkovej výške istiny 71.133,75 eur (vyplývajúcich z platobných výmerov žalovaného a rozhodnutí žalovaného) mohol žalovaný podať návrh na vykonanie exekúcie už oveľa skôr, keďže vo vzťahu

k týmto pohľadávkam disponoval žalovaný priamo exekučnými titulmi niekoľko rokov pred podaním návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ale v primeranom čase tak neurobil. Vo vzťahu k týmto pohľadávkam tak nemohla v čase podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia existovať dôvodná obava z budúceho zmarenia exekúcie. Preto by sa v tomto prípade malo jednať o odpadnutie dôvodov sui generis pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Okrem toho mala byť v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia špecifikovaná konkrétna peňažná pohľadávka tak, aby bolo možné identifikovať, že tento peňažný nárok trvá a je dôvodný, nakoľko bez osvedčenia dôvodnosti a trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vo vzťahu ku ktorému môže byť ohrozená exekúcia, nemôžu byť splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Súčasťou pohľadávok, ktoré žalovaný požadoval zabezpečiť sudcovským záložným právom, boli aj pohľadávky žalovaného voči žalobcovi z nájmovej zmluvy vo výške 21.079,46 eur a najmä zo zmlúv o návratných finančných výpomociach v celkovej výške 358.890,26 eur, ktoré boli uzatvorené žalovaným v postavení verejnoprávnej korporácie združujúcej jej obyvateľov, a ktorá korporácia pri nakladaní so svojím majetkom (majetkom obce) má zákonom určené obmedzenia. Žalovaný mal preto v rámci návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia predložiť aj konkrétne uznesenia mestského zastupiteľstva, ktorými boli predmetné úkony riadne schválené a keď sa tak nestalo, a napriek tomu Okresný súd Trnava uznal dôvodnosť nárokov žalovaného, súd pri nariadení zabezpečovacieho opatrenia nepostupoval v súlade so zákonom. Okresný súd Trnava sa pravdepodobne nezaoberal ani tým, či sa žalobca ako obchodná spoločnosť nenachádzala v čase uplatnenia pohľadávok žalovaného voči žalobcovi v kríze. Žalobca ako obchodná spoločnosť sa od roku 2016 nachádzala v kríze, o čom mal žalovaný nepochybné vedomosť. Preto mal súd rozhodujúci o nariadení zabezpečovacieho opatrenia tieto skutočnosti pri svojom rozhodovaní zohľadniť. Žalobca tak má za to, že aj z tohto dôvodu nemožno hovoriť o splnení zákonných predpokladov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobca trvá na neodôvodnenosti nariadeného zabezpečovacieho opatrenia aj z dôvodu, že zaplatením žalobcom žalovanému zanikla časť zabezpečovaných pohľadávok vo výške 264.922,56 eur, pričom túto skutočnosť mal Okresný súd Trnava v uznesení o zamietnutí návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia za riadne preukázanú a v tejto súvislosti skonštatoval, že záložné právo je v tejto časti zriadené nedôvodne. Okrem toho vo zvyšku nezaplatených pohľadávok žalovaného voči žalobcovi, žalobca uskutočnil ku dňu 25.06.2018 jednostranný zápočet celkom vo výške celkom 186.019,12 eur a ku dňu 28.06.2018 jednostranný zápočet celkom v sume 58.800 eur. Nakoľko ale žalovaný mal výhrady k jednostranným zápočtom žalobcu a ak by aj súd neprihliadal na uvedené zápočty, mal by zohľadniť skutočnosť, že preukázateľným zaplatením pohľadávok žalobcom žalovanému zanikla väčšia časť zabezpečovaných pohľadávok vo výške 264.922,56 eur z celkovej sumy 451.103,47 eur, a čo sa týka zostatku nezaplatených pohľadávok, t.j. 186 180,91 eur, časť z týchto pohľadávok vo výške 71.133,75 eur bola už v čase podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia priamo exekučne vymožiteľná. Žalobca požaduje zrušenie zabezpečovacieho opatrenia pre nesplnenie podmienok jeho nariadenia aj z toho dôvodu, že pri posudzovaní návrhu žalovaného na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, Okresný súd Trnava sa nezaoberal zisťovaním, aká bola hodnota nehnuteľností, ktoré zaťažil sudcovským záložným právom (keďže k tejto skutočnosti neboli predložené žalovaným žiadne dôkazy). Obstarávací (účtovná) hodnota založených nehnuteľností je 882.254,05 eur a ich aktuálna zostatková (účtovná) hodnota je 611.210,05 eur. Takýto skutkový stav nezodpovedá požiadavke dodržania princípov legitimity a proporcionality nariadeného zabezpečovacieho opatrenia, pretože existuje výrazný nepomer medzi výškou zostatku pohľadávok žalovaného a hodnotou majetku (nehnuteľností), ktoré sú zabezpečovacím opatrením postihnuté.

3. Žalovaný sa k návrhu žalobcu vyjadril v tom zmysle, že v danej veci existuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata), pretože žalobca sa z rovnakých dôvodov a za nezmenenej dôkaznej a identickej skutkovej situácie ako v pôvodne podanom návrhu zo dňa 30.04.2019, domáha v tomto konaní použiť rovnaké skutkové tvrdenia zrušenia zabezpečovacieho opatrenia s totožným obsahom. Prvý návrh na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia si žalobca podal žalobou zo dňa 30.04.2019, pričom išlo o konanie, ktoré sa týkalo rovnakého predmetu konania, rovnakých strán sporu v rovnakom procesnom postavení a ten istý nárok uplatnený žalobcom návrhom zo dňa 30.04.2019 bol vymedzený rovnakými skutkovými okolnosťami (dôvodmi), o ktoré žalobca oprel žalobu podanú na súd dňa 28.11.2019. O návrhu žalobcu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Okresného súdu Trnava č.k.: 36Cb/49/2019-30 zo dňa 22.07.2019, právoplatným dňa 24.07.2019 a vykonateľným dňa 24.07.2019 (po rozhodnutí Krajského súdu v Trnave č.k.: 31Cob/84/2019-59 zo dňa 10.09.2019, právoplatným a vykonateľným dňa 16.09.2019, ktorým bolo odvolanie žalobcu voči zamietavému rozhodnutiu súdu prvej inštancie odmietnuté). Žalobca netvrdí a

ani ničím nepreukazuje, že by po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým došlo k zamietnutiu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, došlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie. Na základe uvedeného žalovaný navrhuje, aby súd konanie zastavil pre nedostatok negatívnej procesnej podmienky podľa § 230 CSP. Pokiaľ žalobca v podanej žalobe spochybňuje dôvody vedúce k nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia v konaní sp. zn. 25Cb/85/2018, mal možnosť podaním opravného prostriedku docieľiť zmenu tohto rozhodnutia, avšak toto svoje procesné právo v zákonnej lehote nevyužil. Účinky zabezpečovacieho opatrenia nezasahujú neprímeraným spôsobom do práv žalobcu, keďže na jeho majetok sú zriadené ďalšie záložné práva v prospech ďalších zmluvných veriteľov. Bezprostredne hroziaca obava zo zmarenia exekúcie žalobcom ako subjektom, v neprospech ktorého bolo zabezpečovacie opatrenie zriadené, nepominula, ba dokonca v porovnaní s mesiacom máj 2018 sa výsledky hospodárenia žalobcu ešte zhoršili. Po podaní návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalovaným, boli na majetok žalobcu zriadené ďalšie záložné práva, a to v prospech Daňového úradu Trnava, zriadené rozhodnutiami č. 101162777/2018 zo dňa 13.06.2018 a č. 102689667/2019 zo dňa 20.11.2019. Žalobca ničím nepreukazuje, že by pohľadávky žalovaného vrátane ich príslušenstva vyplývajúce z hmotného práva zanikli. Žalovaný v postavení žalobcu dôvodil návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia dlhodobo negatívnymi ekonomickými výsledkami žalobcu uvedenými a preukázanými v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Ekonomické ukazovatele žalobcu podopreté jeho zverejnenými výsledkami hospodárenia za rok 2017, sú ešte horšie ako tie z roku 2016, ktorými dôvodil reálnu existenciu obavy z ohrozenia vykonania exekúcie. Aj podľa ekonomických ukazovateľov žalobcu za rok 2018 je žalobca predĺžený. Práve finančná a ekonomická situácia žalobcu a jeho 250 % zadlženosť je dôvodom, pre ktorý v aktuálnom čase s vysokou pravdepodobnosťou nebude exekúcia na majetok žalobcu ako povinného úspešná, a práve uvedené odôvodňuje hrozbu, že exekúcia v budúcnosti bude ohrozená, aj pokiaľ ide o vykonateľné pohľadávky žalovaného, pričom právo na vymáhanie daňového nedoplatku zaniká po 20 rokoch po skončení kalendárneho roku, v ktorom daňový nedoplatok vznikol. Pokiaľ žalobca v konaní tvrdí, že zabezpečená pohľadávka žalobcu v celkovej výške 451.103,47 eur s príslušenstvom zanikla, toto tvrdenie žalobcu sa nezakladá na pravde. Pohľadávky žalovaného vo výške 451.103,47 eur s príslušenstvom, ktoré žiadal zabezpečiť záložným právom, pozostávali z: a) pohľadávky vo výške 358.980,26 eur s príslušenstvom titulom neuhradenej návratnej finančnej výpomoci, b) pohľadávky vo výške 21.079,46 eur s príslušenstvom titulom neuhradeného nájomného, c) pohľadávky vo výške 69.156,79 eur titulom neuhradeného predpísaného poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, d) pohľadávky vo výške 1.976,96 eur titulom predpísanej neuhradenej dane z nehnuteľnosti. Pokiaľ ide o pohľadávku vo výške 358.980,26 eur s príslušenstvom titulom neuhradenej návratnej finančnej výpomoci, žalobca časť istiny pohľadávky vo výške 264.922,56 eur žalovanému uhradil a zároveň podal vo veci odpor, na základe čoho bola vec postúpená z Okresného súdu Banská Bystrica na Okresný súd Trnava, kde sa konanie vedie pod sp. zn. 25Cb/119/2018. Pokiaľ ide o pohľadávku vo výške 21.079,46 eur s príslušenstvom titulom neuhradeného nájomného, v danej veci bol Okresným súdom Banská Bystrica vydaný platobný rozkaz sp. zn. 30Up/350/2018 zo dňa 08.06.2018, voči ktorému podal žalobca (v postavení žalovaného) odpor a žalovaný (v postavení žalobcu) navrhol vo veci pokračovať v konaní, na základe čoho Okresný súd Banská Bystrica upovedomil žalobcu o postúpení veci Okresnému súdu Trnava. Uvedená pohľadávka žalovaného nezanikla ani čo do istiny ani čo do príslušenstva. Takisto ani zvyšné dve pohľadávky žalovaného nezanikli a doposiaľ sú neuspokojené. Pokiaľ žalobca poukazuje na neprímeranosť zriadeného záložného práva žalobcu tvrdiac, že obstarávacia (účtovná) hodnota založených nehnuteľností žalobcu je 882.254,05 eur a ich aktuálna zostatková hodnota je 611.210,05 eur, žalovaný popiera uvedené tvrdenie a spochybňuje obstarávaciu hodnotu založených nehnuteľností záúčtovaných žalobcom v jeho účtovníctve. Žalobca nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX obstaral kúpou od žalovaného na základe kúpnej zmluvy č. XXX/XXXX zo dňa 11.09.2019 za dohodnutú kúpnu cenu na základe vypracovaného znaleckého posudku vo výške 210.000 eur. Uvedená kúpna cena je cenou, za ktorú žalobca majetok obstaral.

4. Súd vo veci rozhodol uznesením č.k.: 28Cb/119/2019 - 70 zo dňa 12.05.2020, ktorým konanie zastavil, nakoľko mal za to, že v danom prípade neboli splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci, pretože bola naplnená podstata § 230 CSP, teda išlo o prekážku právoplatne rozhodnutej veci, a zároveň žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu.

5. Proti vyššie označenému uzneseniu podal žalobca odvolanie. Napadnuté uznesenie navrhoval zmeniť a návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia v celom rozsahu vyhovieť, alternatívne napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje odvolanie odvolateľ odôvodnil predovšetkým existenciou neodstrániteľného nedostatku procesných

podmienok konania - prekážkou právoplatne rozhodnutej veci, tzv. res iudicata (v zmysle § 230 CSP), nakoľko skutkové tvrdenia žalobcu prezentované v predchádzajúcom návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, ako aj v tomto posudzovanom návrhu sú údajne prakticky totožné, pričom jediným zásadným rozdielom v porovnaní s predchádzajúcim návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia má byť len skutkové tvrdenie, že nariadené zabezpečovacie opatrenie je neprimerané, pretože obstarávacia (účtovná) hodnota založených nehnuteľností je vo výške 882.254,05 eur a ich aktuálna zostatková (účtovná) hodnota je 611.210,05 eur. Odvolateľ má za to, že porovnaním obsahu pôvodného návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia a návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia však možno dospieť k záveru, že nie sú úplne totožné a nový návrh obsahuje práve nové dôležité skutkové tvrdenie, ktoré sa týka hodnoty nehnuteľností, ku ktorým bolo sudcovské záložné právo zriadené, čo má nepochybne podstatný význam pre posúdenie, či v danom prípade nariadenia zabezpečovacieho opatrenia (Uznesením Okresného súdu Trnava, zo dňa 11.06.2020, č.k.: 25Cb/85/2018-77) pri zohľadnení aktuálneho stavu boli a sú dodržané zásady legitimacy a proporcionality a nariadené zabezpečovacie opatrenie neobmedzuje povinnú osobu (žalobcu) neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah. Žalobca sa totiž nestotožňuje s názorom súdu z odôvodnenia Uznesenia, že informácia o účtovnej hodnote nehnuteľnosti nie je v tomto prípade relevantná, nakoľko relevantná by bola len informácia o trhovej hodnote nehnuteľností, keďže táto je podľa názoru súdu rozhodujúca pri výkone záložného práva. Žalobca spochybňuje správnosť tohto záveru, nakoľko ak sa aj v súvislosti so založenou nehnuteľnosťou uskutočnil výkon záložného práva prostredníctvom dražby, na ktorý spôsob výkonu záložného práva poukazuje súd v odvolaní napadnutom uznesení, tak pre ohodnotenie predmetu dražby by bola v zmysle ust. § 12 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „Zákon o dobrovoľných dražbách“) určujúca všeobecná hodnota nehnuteľnosti v mieste a čase konania dražby určená znaleckým posudkom, pričom znalec by mal ohodnotiť aj závady, ktoré v dôsledku prechodu vlastníctva alebo iného práva nezaniknú a upraviť príslušným spôsobom odhad ceny; všeobecnú hodnotu veci tak nemožno stotožňovať s trhovou hodnotou veci. Trhová hodnota veci je totiž aktuálna hodnota veci a stanovuje sa, pokiaľ je to možné, porovnávacou metódou, sledovaním množstva aktuálnych cien, za ktoré sa obdobné nehnuteľnosti v danej lokalite a v danom čase predávajú. Pri všeobecnej hodnote veci je potrebné vychádzať z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 o stanovení všeobecnej hodnoty majetku (ďalej aj ako „Vyhláška“), ktorá všeobecnou hodnotou majetku rozumie výslednú objektivizovanú hodnotu majetku, a ktorá je znaleckým odhadom najpravdepodobnejšej ceny hodnoteného majetku ku dňu ohodnotenia v danom mieste a čase, ktorú by tento mal dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprimeranou pohnútkou; obvykle vrátane dane z pridanej hodnoty (§ 2 písm. g) Vyhlášky). Vyhláška zároveň definuje aj účtovnú hodnotu majetku, a to ako hodnotu vykazovanú v účtovnej evidencii alebo v inej evidencii slúžiacu ako vstupná informácia na stanovenie všeobecnej hodnoty majetku podniku (§ 2 písm. j/ Vyhlášky). Čo sa týka ohodnocovania nehnuteľností a stavieb, výber vhodnej metódy vykoná znalec, ale Vyhláška zároveň pre ohodnocovanie stavieb a nemocníc a zdravotníckych zariadení určuje, že sa ako jedna z metód vždy použije aj metóda polohovej diferenciácie a pri hodnotení faktorov sa zohľadňuje najmä faktor - súčasný technický stav, čo je dôležité pre tento prípad, nakoľko založené nehnuteľnosti tvorí aj budova zdravotníckeho zariadenia (prístavba prvej pomoci). S prihliadnutím na uvedené je tak možné skonštatovať, že účtovná hodnota nehnuteľností, ku ktorým je zriadené sudcovské záložné právo v tomto prípade, nie je bez relevancie na účely posúdenia (ne)primeranosti rozsahu nariadeného zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k výške zabezpečovanej pohľadávky, pretože nič nebránilo tomu, aby slúžila ako východisko pre posúdenie, či je hodnota založených nehnuteľností pomerná k výške pohľadávok zabezpečovaných zriadením záložného práva, pričom podotýkame, že požiadavka primeranosti a proporcionality sa má skúmať už pri zriadení zabezpečovacieho opatrenia a v tomto prípade sa tak nestalo, nakoľko žalovaný v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia hodnotu nehnuteľností, ku ktorým požadoval zriadiť záložné právo vôbec neuvádzal a napriek tomu, súd záložné právo k nehnuteľnostiam zriadil, čím nepochybne túto stranu sporu zvýhodnil na úkor žalobcu, pretože na zriadenie záložného práva vôbec informáciu o hodnote nehnuteľností súd nepotreboval, ale v návrhu na jeho zrušenie už súdu nepostačuje ako východisková informácia k posúdeniu dodržania princípu proporcionality ani účtovná hodnota nehnuteľností. Za nesprávny považuje aj záver súdu, z ktorého vyplýva, že dôvodom na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia môžu byť len okolnosti, ktoré vznikli po nariadení tohto inštitútu, a nie okolnosti, ktoré existovali už v čase nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko vychádzajúc z odborných názorov k tejto

otázke, vzhľadom na skutočnosť, že pri nariadení neodkladného/zabezpečovacieho opatrenia vychádza súd iba z osvedčených skutočností, možno ho v zmysle § 334 CSP (v spojení s § 344 CSP) zrušiť aj z toho dôvodu, že v konaní sa následne na základe riadneho dokazovania preukázalo nesplnenie zákonných podmienok jeho nariadenia. Aj procesné dokázanie toho, že neodkladné opatrenie nemalo byť nikdy nariadené, možno z daného hľadiska považovať za odpadnutie dôvodov sui generis (viď Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 1134). Žalobca má totiž za to, že v návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca dostatočne preukázal, že podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v tomto prípade nikdy splnené neboli, a to okrem iného s prihliadnutím na to, že žalovaný sa v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odvolával na nezaplatené pohľadávky voči žalobcovi, ktoré ale nebolo dôvodné vôbec zabezpečiť zriadením sudcovského záložného práva z dôvodu, že v danom čase uplatnenia pohľadávok v celkovej sume 358.980,26 eur s príslušenstvom vzniknutých z titulu poskytnutých návratných finančných výpomocí súdnou cestou (prostredníctvom súdneho konania vedeného žalovaným v procesnom postavení žalobcu a žalobcom v procesnom postavení Žalovaného, o zaplatenie 358.980,26 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1Up/346/2018 a následne Okresným súdom Trnava pod sp.zn. 25Cb/119/2018) bol žalobca obchodnou spoločnosťou v kríze podľa ust. § 67a a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, čo v konečnom dôsledku žalovaný potvrdil aj svojim vyjadrením v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a teda jednalo sa o plnenia, ktoré nebolo možné žalovanému z tohto dôvodu vrátiť. Pohľadávky vo výške 69.156,79 eur vznikuté z titulu neuhradeného poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady a pohľadávky vo výške 1.976,96 eur vznikuté z titulu neuhradenej dane z nehnuteľností, t. j. celkom v sume 71.133,75 eur s príslušenstvom si mohol žalovaný voči žalobcovi vymáhať už oveľa skôr, nakoľko k nim disponoval už priamo exekučnými titulmi niekoľko rokov predtým ako ich požadoval zabezpečiť sudcovským záložným právom, pričom v takomto prípade nemohla existovať obava, že exekúcia bude zmarená, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia; žalovaný sa totiž len v dôsledku vlastnej niekoľkoročnej nečinnosti dostal do stavu, že tieto jeho pohľadávky neboli zatiaľ Žalobcom uspokojené. K nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia tak pre nesplnenie predpokladov nemalo v tomto prípade vôbec dôjsť, na čo mal súd podľa názoru žalobcu dostatok dôkazov. V čase rozhodovania súdu o návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia bolo už riadne preukázané zaplatenie sumy 264.922,56 eur žalobcom žalovanému, práve v súvislosti s pohľadávkami zabezpečenými sudcovským záložným právom, čo potvrdil aj žalovaný, aj keď len okrajovo, vo svojom vyjadrení zo dňa 14.02.2020. Napriek tomu sa žalovaný stále domáha voči žalobcovi v súdnych konaniach týkajúcich sa zaplatenia týchto pohľadávok ich judikovania v pôvodnej výške a nezobral svoje žaloby späť ani sčasti, čo je možné interpretovať aj ako účelové konanie žalovaného, aby tak napríklad nemohlo z dôvodu neprimeranosti rozsahu zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k výške zabezpečovaných pohľadávok dôjsť k zrušeniu nariadeného zabezpečovacieho opatrenia a to ani sčasti, čo považuje žalobca za konanie zodpovedajú zjavnému zneužitiu práva na strane Žalovaného, ktoré čl. 5 C.s.p. zakazuje a toto zneužitie práva žalovaným by tak nemalo požívať právnu ochranu.

6. Krajský súd v Trnave uznesením č.k.: 31Cob/70/2020-114 zo dňa 5.08.2020 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko v danom prípade nebola daná totožnosť predmetu konania a prekážka právoplatne rozsúdenej veci tak nebola daná, a preto námietka odvolateľa o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie bola dôvodná.

7. Podľa § 343 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 343 ods. 2 CSP, záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

9. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

10. Podľa § 334 CSP, súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

11. Podľa § 339 vety prvej CSP, o zrušení neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť bez pojednávania.

12. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

13. Podľa § 185 ods. 2 CSP, súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Na tomto mieste považuje súd za dôležité uviesť, že ak sa v konaní zistí, že o tej istej veci už bolo raz právoplatne rozhodnuté, ide o neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky konania, čo má za následok zastavenie konania (§ 230 CSP). O prekážku rozhodutej veci ide vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní, alebo má postavenie žalovaného a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený. Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak. Z návrhu žalobcu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 30.4.2019 a z návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 28.11.2019 nie je možné odvodiť totožnosť predmetu konania a existenciu prekážky veci rozsúdenej, nakoľko zjavným rozdielom medzi oboma návrhmi na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia boli skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v neskoršom návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia (zo dňa 28.11.2019), a síce že obstarávacia (účtovná) hodnota založených nehnuteľností bola vo výške 882.254,05 eur a ich aktuálna zostatková (účtovná) hodnota je 611.210,05 eur, čím odôvodňuje neprimeranosť zabezpečovacím opatrením zriadeného záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu v prospech žalovaného na zabezpečenie zostatku pohľadávok žalovaného voči žalobcovi. Možno konštatovať, že návrh žalobcu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 28.11.2019 obsahuje nové dôležité skutkové tvrdenie, ktoré sa týka hodnoty nehnuteľností, ku ktorým bolo sudcovské záložné právo zriadené, čo má bezpochyby podstatný význam pre posúdenie, či pri zohľadnení aktuálneho skutkového stavu sú dodržané zásady legitimacy a proporcionality a nariadené zabezpečovacie opatrenie neobmedzuje povinnú osobu (žalobcu) neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že nebola daná totožnosť predmetu konania a prekážka právoplatne rozsúdenej veci tak nebola daná.

15. Spolu s návrhom na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 11.06.2018, č.k.: 25Cb/85/2018 - 77 žalobca predložil uznesenie Okresného súdu Trnava č.k.: 25Cb/85/2018 - 77 zo dňa 11.06.2018, uznesenie Okresného súdu Trnava č.k.: 36Cb/49/2019 - 30 zo dňa 22.07.2019 a listinu označenú ako Dlhodobý majetok - podklad k inventúre (pre firmu Nemocnica s poliklinikou Hlohovec, s.r.o., vytvorené v programe OMEGA - podvojný účtovníctvo a legislatíva bez starostí, s dátumom začatia a ukončenia inventarizácie 5.8.2019). Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení predložil návrh na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 30.04.2019, Uznesenie Okresného súdu Trnava sp.zn.: 36Cb/49/2019 - 30 z 22.07.2019, Uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k.: 31Cob/84/2019-59 zo dňa 10.09.2019, LV.č. XXXX, ekonomické ukazovatele spoločnosti žalobcu z databázy finstat.sk, ekonomické ukazovatele spoločnosti žalobcu z databázy epimonitoring.sk, platobný rozkaz sp.zn. 30Up/350/2018 zo dňa 8.6.2018, upovedomenie o postúpení veci Okresnému súdu Trnava zo dňa 21.09.2018 a kúpnu zmluvu s predkupným právom č. 269/2009 zo dňa 11.09.2019.

16. Z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 25Cb/85/2018 súd zistil, že tunajší súd uznesením č.k.: 25Cb/85/2018-77 zo dňa 11.6.2018 zriadil záložné právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve Nemocnice s poliklinikou Hlohovec, s.r.o., nachádzajúcim sa v katastrálnom území S., obec S.c, okres S., zapísané na liste vlastníctva číslo XXXX evidované v evidencii Okresného úradu S.,

katastrálny odbor, a to na: - pozemku s parcelným číslom XXXX/X, parcela evidovaná na katastrálnej mape určeného operátu v registri „C“, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría, o výmere XXX m²; - pozemku s parcelným číslom XXXX/X parcela evidovaná na katastrálnej mape určeného operátu v registri „C“, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XXX m²; - stavbe - súpisné číslo XXXX, popis stavby: prístavba prvej pomoci, stojacej na parcele registra „C“ číslo XXXX/X, parcela evidovaná na katastrálnej mape určeného operátu v registri „C“, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría, o výmere XXX m²;

v prospech Mesta Hlohovec na zabezpečenie peňažnej pohľadávky záložného veriteľa vo výške 451.103,47 eur s príslušenstvom voči Nemocnici s poliklinikou Hlohovec s.r.o..

Okresný súd Trnava nariadené zabezpečovacie opatrenie odôvodnil tým, že sa stotožňuje s názorom žalobcu o naliehavej potrebe navrhovanej dočasnej úpravy pomerov. Naliehavosť nariadenia zabezpečovacieho opatrenia vyplýva zo skutočnosti, že žalovaný odmietol zriadiť záložné právo v prospech žalobcu napriek tomu, že ten disponuje vykonateľnými exekučnými titulmi, ako aj uznanými splatnými záväzkami a zriadil záložné právo v prospech iných veriteľov. Z uvedeného dôvodu mal súd za to, že nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam je dôvodné, vzhľadom na osvedčenie existencie dôvodnej obavy, že žalovaný nedisponuje väčšími finančnými prostriedkami a má dlhodobé finančné problémy s uhrádzaním svojich záväzkov. Je tak daná aj obava z ohrozenia prípadného výkonu súdneho rozhodnutia vo veci samej (v prípadnom úspechu žalobcu uplatnených nárokov v upomínacom konaní). Na strane žalobcu by mohlo dôjsť k vzniku ujmy, ktorú neskôr nebude možné napraviť. Z listinných dôkazov bolo súdom zistené, že žalobca má voči žalovanému pohľadávku v celkovej výške 451.103,47 eur s príslušenstvom. Žalobca si pohľadávky, ktoré vznikli zo zmlúv o návratnej finančnej pomoci v celkovej výške 358.890,26 eur s príslušenstvom, ako aj pohľadávku vzniknutú z nezaplateného nájomného vo výške 21.079,46 eur uplatnil v upomínacom konaní návrhmi zo dňa 18.5.2018. Účelom nariadenej dočasnej úpravy je zabrániť spôsobeniu značnej a ťažko odstrániteľnej ujmy žalobcovi spočívajúcej v nemožnosti uspokojenia jeho pohľadávky. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

17. Z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 36Cb/49/2019 súd zistil, že tunajší súd uznesením č.k.: 36Cb/49/2019-30 zo dňa 22.7.2019 zamietol návrh žalobcu Nemocnice s poliklinikou Hlohovec, s.r.o. na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Trnava č.k.: 25Cb/85/2018-77 zo dňa 11.6.2018, pretože žalobca v návrhu nepreukázal primeranosť resp. neprimeranosť zriadeného zabezpečovacieho opatrenia. Súd zároveň žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu.

18. Medzi stranami nie je sporné, že Okresný súd Trnava uznesením č.k.: 25Cb/85/2018-77 zo dňa 11.6.2018 zriadil záložné právo k nehnuteľnostiam parc. č. XXXX/X, č. XXXX/X a stavbe so súpisným číslom XXXX vo vlastníctve žalobcu Nemocnice s poliklinikou Hlohovec, s.r.o. v prospech žalovaného Mesta Hlohovec za účelom zabezpečenia peňažnej pohľadávky záložného veriteľa vo výške 451.103,47 eur s príslušenstvom voči žalobcovi, z dôvodu osvedčenia existencie dôvodnej obavy, že nakoľko žalobca nedisponuje väčšími finančnými prostriedkami a má dlhodobé finančné problémy s uhrádzaním svojich záväzkov je ohrozený prípadným výkonom súdnych rozhodnutí v prípadnom úspechu žalovaného v súdnych konaniach. Na strane žalovaného by tak podľa súdu mohlo dôjsť k vzniku takej ujmy, ktorú neskôr nebude možné napraviť. Medzi stranami taktiež nie je sporné, že Okresný súd Trnava uznesením č.k.: 36Cb/49/2019-30 zo dňa 22.7.2019 zamietol návrh žalobcu Nemocnice s poliklinikou Hlohovec, s.r.o. na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Trnava č.k.: 25Cb/85/2018-77 zo dňa 11.6.2018.

17. Žalobca v podanom návrhu spochybňuje správnosť uznesenia Okresného súdu Trnava, ktorým bolo predmetné zabezpečovacie opatrenie nariadené hneď v niekoľkých smeroch. Uvádza, že už z listín predložených žalobcom v konaní o návrhu o nariadení zabezpečovacieho opatrenia vyplývalo, že v prípade časti pohľadávok v celkovej výške istiny 71.133,75 eur (vyplývajúcich z platobných výmerov žalovaného a rozhodnutí žalovaného) mohol žalovaný podať návrh na vykonanie exekúcie už oveľa skôr, nakoľko vo vzťahu k týmto pohľadávkam disponoval žalovaný priamo exekučnými titulmi už niekoľko rokov pred ním uskutočneným podaním návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, avšak v primeranom čase tak neurobil. Žalobca vysvetlil, že vo vzťahu k týmto pohľadávkam tak nemohla v čase podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia existovať dôvodná obava z budúceho zmarenia exekúcie. Podľa názoru žalobcu v tomto prípade ide o odpadnutie dôvodov sui generis pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobca ďalej vo vzťahu k ním proklamovanej nesprávnosti uznesenia Okresného súdu Trnava, ktorým bolo predmetné zabezpečovacie opatrenie nariadené uviedol, že v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia mala byť konkrétna peňažná

pohľadávka špecifikovaná tak, aby bolo možné identifikovať, že tento peňažný nárok trvá a je dôvodný, že žalovaný nepreukázal v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia platnosť zmlúv uzatvorených so žalobcom (konkrétne mal predložiť príslušné uznesenia mestského zastupiteľstva), že súd sa nezaoberal tým, či sa žalobca nenachádzal v čase uplatnenia pohľadávok voči žalovanému v kríze a tiež, že sa súd nezaoberal zisťovaním, aká bola hodnota založených nehnuteľností.

18. Okresný súd Trnava sa týmito skutočnosťami zaoberal už v konaní vedenom pod sp. zn. 25Cb/85/2018, vrámci ktorého bolo vydané rozhodnutie, ktorým zabezpečovacie opatrenie nariadil. So zreteľom na (ďalej podrobnejšie špecifikované) rozhodnutie Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 491/2017 z 3. augusta 2017 súd zdôrazňuje, že dôvodom na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia môžu byť len také okolnosti, ktoré nastali až po vyhlásení uznesenia, ktorým bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené a ktoré zároveň predstavujú zmenu pomerov, pre úpravu ktorých bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené.

19. Pokiaľ žalobca v podanej žalobe spochybňuje dôvody vedúce k nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia v konaní vedenom pod sp. zn. 25Cb/85/2018, súd uvádza, že žalobca (ktorý mal v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia procesné postavenie žalovaného) mal možnosť v rámci konania 25Cb/85/2018 podať riadny opravný prostriedok - odvolanie a pokúsiť sa tak o zmenu tohto rozhodnutia zákonným spôsobom, avšak toto svoje procesné právo v zákonnej lehote nevyužil. Urobil tak síce, avšak až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania, pričom odvolací súd následne jeho odvolanie odmietol. Zmeškanie zákonnej lehoty na podanie odvolania je v plnej miere na ťarchu žalobcu a nemôže byť dôvodom na to, aby sa odvolacími dôvodmi následne zaoberal súd v konaní o zrušení nariadeného zabezpečovacieho opatrenia. Súd na tomto mieste poukazuje na to, že zaoberajúc sa návrhom na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia, posudzuje len preukázanie existencie dôvodov odôvodňujúcich jeho zrušenie tak, ako ich predpokladá ustanovenie § 334 CSP (v spojitosti s § 344 CSP). Súd teda nepreskúma závery súdu, ktorý zabezpečovacie opatrenie nariadil, nakoľko konanie o zrušenie zabezpečovacieho opatrenia nie je opravným (odvolacím) konaním. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti už v predchádzajúcom bode spomenuté Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 491/2017 z 3. augusta 2017, podľa ktorého „Všeobecný súd v rámci rozhodovania o zrušení uznesenia o nariadení predbežného alebo neodkladného opatrenia nemôže preskúmať vecnú správnosť pôvodného uznesenia o jeho nariadení, ale musí sa zaoberať iba otázkou, či strana domáhajúca sa zrušenia tohto uznesenia vo svojom návrhu tvrdí také skutočnosti, ktoré nastali po jeho vyhlásení a ktoré zároveň znamenajú aj zmenu pomerov (vrátane situácie, keď v priebehu konania nastane kvalitatívny posun v otázke miery preukázania rozhodujúcich skutočností), pre úpravu ktorých bolo predbežné alebo neodkladné opatrenie nariadené. Len iný názor dotknutej strany sporu bez relevantnej zmeny skutkových okolností na hodnotenie otázok rozhodujúcich pre nariadenie predbežného alebo neodkladného opatrenia preto nevytvára dostatočný predpoklad pre rozhodovanie všeobecného súdu o jeho zrušení. Táto konštrukcia je reflexiou požiadavky, že aj v prípade právoplatných nemeritórnych rozhodnutí je potrebné chrániť stav nimi vytvorený a zamedziť jeho následným revíziám, čo znamená, že o otázkach, o ktorých už súd právoplatne rozhodol, nebude možné v prebiehajúcom konaní na tom istom skutkovom a právnom základe vydať obsahovo iné (protikladné) rozhodnutie.“

20. Súd sa zaoberal aj k tvrdeniam žalobcu o zániku časti zabezpečených pohľadávok. Súd v konkrétnostiach uvádza, že ako jeden z dôvodov nasvedčujúcich neodôvodnenosti nariadeného zabezpečovacieho opatrenia (č.k.: 25Cb/85/2018-77 zo dňa 11.06.2018) žalobca uviedol, že zaplatením žalobcom žalovanému zanikla časť zabezpečených pohľadávok vo výške 264.922,56 eur, pričom túto skutočnosť mal Okresný súd Trnava v uznesení o zamietnutí návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia (č.k.: 36Cb/49/2019 - 30 zo dňa 22.07.2019) za riadne preukázanú a v tejto súvislosti skonštatoval, že záložné právo je v tejto časti zriadené nedôvodne

21. Žalovaný vo svojom vyjadrení čiastočne rozporoval tvrdenia žalobcu týkajúce sa zániku záložným právom zabezpečenej pohľadávky. Žalovaný vo vyjadrení k návrhu síce potvrdil, že jeho pohľadávka voči žalobcovi medzičasom vo výške 264.922,56 eur zanikla a to zaplatením zo strany žalobcu, avšak zvyšok pohľadávky podľa tvrdení žalovaného nezanikol a tvrdenia žalobcu o zániku celej pohľadávky poprel. Vo zvyšnej časti 186.180,91 eur je tak sporné, či došlo alebo nedošlo k zániku pohľadávky zabezpečenej záložným právom, pričom o časti tejto sumy sa v súčasnosti vedú súdne spory. V konaní tak nie je sporné a je preukázané, že po nariadení zabezpečovacieho opatrenia došlo k zániku pôvodnej výšky

pohľadávky žalovaného voči žalobcovi - konkrétne z pôvodnej výšky 451.103,47 eur došlo k zániku v časti 264.922,56 eur. Vzhľadom na túto zmenu v skutkovom stave oproti skutkovému stavu v čase nariadenia zabezpečovacieho opatrenia možno konštatovať, že pokiaľ došlo k zániku tejto pohľadávky vo výške 264.922,56 eur tak je v časti zriadené záložné právo nadbytočne a v tejto časti odpadol medzičasom dôvod na jeho zriadenie resp. ponechanie. V tomto smere súd dáva žalobcovi za pravdu v tom, že aktuálny skutkový stav parciálne nezodpovedá požiadavke dodržania princípu legitimity. Avšak vzhľadom na to, že žalovaný hodnoverným a právne relevantným spôsobom doposiaľ nepreukázal hodnotu záložným právom postihnutých nehnuteľností, nie je možné určiť, či a v akom rozsahu by malo byť nariadené zabezpečovacie opatrenie vo vzťahu k zaniknutej časti pohľadávky zrušené.

22. Ako už bolo uvedené, k návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia priložil žalobca listinu - Dlhodobý majetok - podklad k inventúre k 12/2018, z ktorej vyplýva, že Obstarávacia (účtovná) hodnota založených nehnuteľností je 882.254,05 eur a ich aktuálna zostatková (účtovná) hodnota je 611.210,05 eur. Podľa žalobcu takýto skutkový stav nezodpovedá požiadavke dodržania princípov legitimity a proporcionality nariadeného zabezpečovacieho opatrenia, pretože existuje výrazný nepomer medzi výškou zostatku pohľadávok žalovaného a hodnotou majetku (nehnuteľností), ktoré sú zabezpečovacím opatrením postihnuté. Žalovaný rozporuje tvrdenia žalobcu týkajúce sa hodnoty záložným právom postihnutých nehnuteľností - pokiaľ žalobca poukazuje na neprimeranosť zriadeného záložného práva žalobcu tvrdiac, že obstarávacia (účtovná) hodnota založených nehnuteľností žalobcu je 882.254,05 eur a ich aktuálna zostatková hodnota je 611.210,05 eur, žalovaný popiera toto tvrdenie a spochybňuje obstarávaciu hodnotu založených nehnuteľností zaúčtovaných žalobcom v jeho účtovníctve, pričom uvádza, že žalobca nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX. obstaral kúpou od žalovaného na základe kúpnej zmluvy č. XXX/XXXX zo dňa 11.09.2019 za dohodnutú kúpnu cenu na základe vypracovaného znaleckého posudku vo výške 210.000,00 eur. Uvedená kúpna cena je tak cenou, za ktorú žalobca majetok obstaral.

23. Pokiaľ žalobca vo svojom odvolaní spochybňuje záver konajúceho súdu, že informácia o účtovnej hodnote nehnuteľnosti nie je v tomto prípade relevantná, nakoľko relevantná by bola len informácia o trhovej hodnote nehnuteľností (nakoľko táto je podľa názoru súdu rozhodujúca pri výkone záložného práva) a zároveň uvádza, že ak by v súvislosti so založenou nehnuteľnosťou došlo k výkonu záložného práva prostredníctvom dražby, pre ohodnotenie predmetu dražby by bola v zmysle ust. § 12 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách určujúca všeobecná hodnota nehnuteľnosti v mieste a čase konania dražby určená znaleckým posudkom, pričom znalec by mal ohodnotiť aj závady, ktoré v dôsledku prechodu vlastníctva alebo iného práva nezaniknú a upraviť príslušným spôsobom odhad ceny. Žalobca uzatvára, že všeobecnú hodnotu veci tak nemožno stotožňovať s trhovou hodnotou veci a vysvetľuje, že trhovú hodnotu veci je aktuálna hodnota veci a stanovuje sa, pokiaľ je to možné, porovnávacou metódou, sledovaním množstva aktuálnych cien, za ktoré sa obdobné nehnuteľnosti v danej lokalite a v danom čase predávajú, zatiaľ čo pri všeobecnej hodnote veci je potrebné vychádzať z príslušných ustanovení vyhlášky, ktorá všeobecnou hodnotou majetku charakterizuje ako výslednú objektivizovanú hodnotu majetku, a ktorá je znaleckým odhadom najpravdepodobnejšej ceny hodnoteného majetku ku dňu ohodnotenia v danom mieste a čase, ktorú by tento mal dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprimeranou pohnútkou; obvykle vrátane dane z pridanej hodnoty (§ 2 písm. g) Vyhlášky). Žalobca poukázal na to, že vyhláška zároveň definuje aj účtovnú hodnotu majetku, a to ako hodnotu vykazovanú v účtovnej evidencii alebo v inej evidencii slúžiacu ako vstupná informácia na stanovenie všeobecnej hodnoty majetku podniku (§ 2 písm. j) Vyhlášky). Čo sa týka ohodnocovania nehnuteľností a stavieb, výber vhodnej metódy vykoná znalec, ale Vyhláška zároveň pre ohodnocovanie stavieb a nemocníc a zdravotníckych zariadení určuje, že sa ako jedna z metód vždy použije aj metóda polohovej diferenciácie a pri hodnotení faktorov sa zohľadňuje najmä faktor - súčasný technický stav. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca uvádza, že účtovná hodnota nehnuteľností, ku ktorým je zriadené sudcovské záložné právo v tomto prípade, nie je bez relevancie na účely posúdenia (ne)primeranosti rozsahu nariadeného zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k výške zabezpečovanej pohľadávky, pretože nič nebráni tomu, aby slúžila ako východisko pre posúdenie, či je hodnota založených nehnuteľností pomerná k výške pohľadávok zabezpečovaných zriadením záložného práva. Žalobca dodal, že požiadavka primeranosti a proporcionality sa mala skúmať už pri zriadení zabezpečovacieho opatrenia a v tomto prípade sa tak nestalo, keďže žalovaný v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia hodnotu nehnuteľností, ku ktorým požadoval zriadiť záložné právo vôbec neuvádzal a napriek tomu, súd záložné právo k nehnuteľnostiam zriadil, čím žalovaného zvýhodnil na úkor žalobcu, pretože na zriadenie záložného práva vôbec informáciu o hodnote

nehnutelností súd nepotreboval, ale v návrhu na jeho zrušenie už súdu nepostačuje ako východisková informácia k posúdeniu dodržania princípu proporcionality ani účtovná hodnota nehnuteľností. K vyššie uvedenému súd dáva žalobcovi za pravdu v tom, že pre účely dražby je relevantná všeobecná hodnota nehnuteľností, pričom táto musí byť určená znaleckým posudkom. Rovnako je pravdou, že účtovnou hodnotou majetku podniku alebo jeho častí je hodnota vykazovaná v účtovnej evidencii alebo v inej evidencii slúžiacej ako vstupná informácia na stanovenie všeobecnej hodnoty majetku podniku, účtovná evidencia alebo iná evidencia je teda vstupnou informáciou na stanovenie všeobecnej hodnoty majetku podniku znaleckým posudkom. Súd na tomto mieste zdôrazňuje, že ide o vstupnú informáciu, s ktorou znalec následne pracuje v rámci metódy zvolenej podľa účelu znaleckého posudku, je teda otáznou, do akej miery bude účtovná hodnota majetku podniku vykazovaná v účtovnej evidencii korešpondovať so všeobecnou hodnotou nehnuteľností určenej znaleckým posudkom ako úkonom znaleckej činnosti vo výsledku. Súd zastáva názor, že informácia, pochádzajúca z účtovnej evidencie žalobcu nemôže byť bez ďalšieho dostačujúcou informáciou o hodnote záložným právom postihnutých nehnuteľností pre súd, ktorý rozhoduje o zrušení nariadeného zabezpečovacieho opatrenia. Navyše, žalovaný v konaní predložil kúpnu zmluvu, z ktorej vyplýva, že kúpna cena dotknutých nehnuteľností bola 210.000,00 eur, pričom žalobca na toto tvrdenie nijako nezareagoval. Súd má za daného skutkového a právneho stavu za to, že nie sú dané vecné dôvody na zrušenie nariadeného zabezpečovacieho opatrenia, keď žalobca jednak relevantným spôsobom nepreukázal neprimeranosť zriadeného zabezpečovacieho opatrenia, keď svoje tvrdenia o hodnote resp. cene nehnuteľností dostatočným spôsobom nepreukázal, a zároveň medzi stranami prebiehajú súdne spory týkajúce sa pohľadávok zabezpečených záložným právom zriadeným uznesením Okresného súdu Trnava č.k.: 25Cb/85/2018 - 17 zo dňa 11.06.2018, pričom so zreteľom na túto skutočnosť je aj naďalej potrebné zabezpečiť budúcu vymožitelnosť prípadnej peňažnej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi a to tak, že v prípade, ak by po právoplatnom priznaní zabezpečenej pohľadávky veriteľovi meritórnym rozhodnutím súdu nemal dlžník iný majetok, z ktorého by sa mohol veriteľ uspokojiť, veriteľ môže pristúpiť k výkonu záložného práva zriadeného práve vyššie špecifikovaným súdom nariadeným zabezpečovacím opatrením. Súd má zároveň za to, že účinky zabezpečovacieho opatrenia nezasahujú neprimeraným spôsobom do práv žalobcu, keďže z predmetného listu vlastníctva vyplýva, že na jeho majetok sú zriadené ďalšie záložné práva v prospech iných veriteľov. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že aktuálne (ku dňu 9.2.2021) sa na LV č. XXXX evidovanom Okresným úradom S., katastrálnym odborom, nenachádza údaj o zriadení záložného práva v prospech Daňového úradu tak, ako to uviedol žalovaný vo svojom vyjadrení. Z dôkazov predložených žalovaným vyplýva, že v porovnaní s mesiacom máj 2018 vykazuje žalobca horšie výsledky hospodárenia a obava žalovaného zo zmarenia prípadnej exekúcie žalobcom ako subjektom, v neprospech ktorého bolo zabezpečovacie opatrenie zriadené, pretrváva.

24. Žalobca v konaní tvrdí, že skutkový stav nezodpovedá požiadavke dodržania princípov legitimity a proporcionality nariadeného zabezpečovacieho opatrenia, podľa ktorých princípy právne účinky zabezpečovacieho opatrenia nesmú neoprávnene obmedziť povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah. Tvrdí, že existuje výrazný nepomer medzi výškou zostatku pohľadávky a hodnotou nehnuteľností, ktoré sú zabezpečovacím opatrením postihnuté, nakoľko hodnota nehnuteľností je preukázateľne 5-násobne vyššia a záložné právo tak predstavuje neprimeraný a neoprávnený zásah do vlastníckeho práva žalobcu. Podľa názoru súdu žalobca toto tvrdenie v konaní nepreukázal. Relevantnou otázkou pri posúdení predloženého návrhu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia je posúdenie primeranosti a proporcionality nariadeného zabezpečovacieho opatrenia. Hodnota nehnuteľností, ku ktorým je zriadené záložné právo musí byť pomerná resp. proporcionálna vo vzťahu k výške pohľadávky zabezpečenej zriadením záložného práva. Požiadavka primeranosti, proporcionality je predmetom skúmania už pri zriadení zabezpečovacieho opatrenia a v prípade jeho nariadenia táto požiadavka musí byť splnená. Okresný súd Trnava uznesením č.k.: 25Cb/85/2018 - 17 zo dňa 11.06.2018 zriadil záložné právo k predmetným nehnuteľnostiam, nakoľko mal požiadavku proporcionality za naplnenú. Ako už bolo uvedené (v bode 19 tohoto uznesenia), konajúcemu súdu v tomto konaní neprináleží vyššie uvedené rozhodnutie preskúmať. Žalobca v tomto konaní tvrdí, že časť zabezpečenej pohľadávky zanikla. Hodnoverne však nepreukázal, aká je hodnota záložným právom zaťažených nehnuteľností. Ním predložená časť účtovnej evidencie na určenie ceny nehnuteľností pre účely rozhodovania súdu o zrušení nariadeného zabezpečovacieho opatrenia nepostačuje. Žalobca teda nepreukázal existenciu nepomeru v konkrétnej výške - medzi výškou zostatku pohľadávky a hodnotou nehnuteľností, ku ktorým bolo zabezpečovacie opatrenie zriadené, nakoľko nepreukázal, aká je hodnota záložným právom zaťažených nehnuteľností. Nakoľko žalobca v

návrhu nepreukázal primeranosť, resp. neprimeranosť zriadeného zabezpečovacieho opatrenia, nie je možné za daného zisteného skutkového a právneho stavu návrhu vyhovieť a súd ho musel zamietnuť.

25. Súd nad rámec uvedeného poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k.: 10Co/289/2019 zo dňa 19.12.2019, ktorý sa vo svojom odôvodnení podrobne zaoberal pravidlami pre rozhodovanie o zrušení neodkladného opatrenia podľa § 334 a § 338 CSP (tieto závery možno aplikovať aj na problematiku zabezpečovacích opatrení). V zmysle označeného uznesenia nemôže byť dôvodom na zrušení neodkladného opatrenia podľa § 334 CSP to, že podmienky na jeho nariadenie neboli (späťne) nikdy splnené. Ako už bolo uvedené vyššie, súd nepreskúmava správnosť rozhodnutiam ktorým bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené. V uznesení krajského súdu je tiež akcentované, že vzhľadom na skutočnosť, že pri nariadení neodkladného opatrenia vychádza súd iba z osvedčených skutočností, možno ho v zmysle § 334 CSP zrušiť aj z toho dôvodu, že v konaní sa následne na základe riadneho dokazovania preukázalo nesplnenie zákonných podmienok nariadenia neodkladného opatrenia. V súčasnosti medzi stranami prebiehajú súdne spory (vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25Cb/119/2018 a pod sp.zn. 28Cb/136/2018, pričom z dokazovania doposiaľ nevyplývalo, že by neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorého zrušenia sa domáha žalobca v tomto konaní. Z uznesenia krajského súdu ďalej vyplýva kategorizácia dôvodov zrušenia neodkladného (zabezpečovacieho) opatrenia: „O zrušení neodkladného opatrenia rozhoduje súd v dvoch kategóriách prípadov, a to z formálnych alebo vecných dôvodov.

Obligatórne a bez návrhu zruší neodkladné opatrenie z formálnych dôvodov pri procesnom neúspechu žalobcu vo veci samej podľa § 335 a § 336 ods. 4 CSP, teda, ak zamieťa alebo odmieta žalobu, prípadne zastavuje konanie, ďalej pri procesnom úspechu protistrany na základe následnej žaloby podľa § 337 ods. 3 CSP a v prípade nepodania žaloby v lehote určenej súdom podľa § 336 ods. 3 CSP. Formálne zrušenie neodkladného opatrenia z úradnej povinnosti bezprostredne nadväzuje buď na výsledok konania vo veci samej, v dôsledku čoho má zrušujúce uznesenie charakter tzv. závislého výroku, alebo je následkom márneho uplynutia lehoty na podanie žaloby pri neodkladnom opatrení nariadenom pred začatím konania. Z právneho hľadiska je teda zrušenie neodkladného opatrenia bez návrhu determinované inou objektívnou skutočnosťou, ktorou je súd viazaný, pričom nemôže rozhodnúť inak. Ďalšie trvanie pôvodných dôvodov pre nariadenie neodkladného opatrenia je z daného hľadiska irelevantné (formálny prvok). Zákon potom neukladá súdu povinnosť umožniť dotknutým subjektom, aby sa osobitne vyjadrili k zrušeniu neodkladného opatrenia. Vzhľadom na procesné súvislosti by bol takýto úkon neefektívny a samoúčelný.

Druhú kategóriu prípadov predstavujú rozhodnutia súdu o zrušení neodkladného opatrenia z vecných dôvodov. Ide o rozhodnutie o zrušení neodkladného opatrenia pre odpadnutie dôvodov, ktoré viedli k jeho nariadeniu (334 CSP), a pre stav exekučného konania vo veci samej (§ 338 CSP). Uplatňuje sa tu výlučne dispozičný princíp a bez návrhu nemôže súd o zrušení neodkladného opatrenia podľa § 334 alebo § 338 CSP rozhodnúť. Ďalším zásadným diferenciacným znakom je vecné skúmanie dôvodov na zrušenie neodkladného opatrenia pred rozhodnutím súdu. Uzneseniu o zrušení neodkladného opatrenia podľa § 334 CSP nevyhnutne predchádza posúdenie toho, či skutočne došlo k opadnutiu dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Vecné dôvody zrušenia neodkladného opatrenia alebo zamietnutia návrhu na jeho zrušenie musí súd následne preskúmateľným spôsobom formulovať v odôvodnení svojho rozhodnutia. To primerane platí aj o rozhodovaní o návrhu podľa § 338 CSP, pokiaľ ide o posúdenie stavu exekučného konania (§ 338 písm. a/ CSP alebo včasnosti podania návrhu na vykonanie exekúcie(§ 338 písm. b/ CSP). Súd je preto pri rozhodovaní o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 334 alebo § 338 CSP vždy povinný umožniť dotknutým subjektom, aby sa k návrhu vyjadrili. Pre obidve kategórie spoločne platí, že o zrušení neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez pojednávania.“ Zohľadniac uvedené je zrejmé, že v tomto konaní nie sú dané vecné dôvody na vydanie rozhodnutia o zrušení zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko súd nezistil odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené (v zmysle § 334 a § 344 Civilného sporového poriadku) a preto návrh žalobcu na zrušenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. Súd pre úplnosť dodáva, že v predmetnej veci nie sú dané ani formálne dôvody na vydanie rozhodnutia o zrušení zabezpečovacieho opatrenia.

26. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Podľa ustanovenia § 396 ods. 3, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

30. Z hľadiska posúdenia miery úspechu sporovej strany v konaní, predstavuje súdne konanie jeden celok od podania žaloby až po meritórne rozhodnutie súdu, resp. rozhodnutie súdu, ktorým sa konanie končí. Úspech v konaní sa teda pre účely rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania posudzuje v závislosti od konečného rozhodnutia, preto je treba pri posúdení nároku na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania vychádzať z toho, ktorá strana bola v konečnom dôsledku v konaní úspešná. (porovnaj napr. uznesenie Ústavného súdu z 12. februára 2013, sp. zn. III. ÚS 84/2013)

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu, nakoľko žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 100 %. Na základe vyššie uvedeného rozhodol súd v zmysle § 396 ods. 3 CSP aj o trovách odvolacieho konania tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

32. O výške trov konania vrátane trov odvolacieho konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti výroku I. tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné.

Proti výroku II. tohto uznesenia je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V období od 19.01.2021 do 28.02.2021 lehoty na podanie odvolania/sťažnosti /odporu/ vyjadrenia, pričom povinnosť vyjadriť sa bola uložená uznesením súdu, neplynú (§ 9 ods. 1 v spojení s § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. v znení zákona č. 9/2021 Z.z.).